

ನಿಮ್ಮೊಡನೆ

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಎಂಬ ಕಳಂಕ

ದಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 94ರಷ್ಟು ಅಂಕ ಕಡಿಮೆಯೇ? ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನಲು ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ಹೃದಯಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೂಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗೆ 'ಕಡಿಮೆ' ಯೆನಿಸಿತು! ಅದೂ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯೆನಿಸಿದೆ ಅಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಒತ್ತಡ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಹೊರಬಿದ್ದ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಇಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಘಟನೆಗಳೂ ವರದಿಯಾಗುವುದು ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರ, ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪೋಷಕರು, ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ. ಯಾವುದೋ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಬದುಕು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿದುಹೋಗುವುದೇ? ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನವನ್ನೇ, ಪರ್ಯಾಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚಿಂತಿಸುವ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಈ ಕುರುಡು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿದೆಯೇ? ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇಂತಹ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಳವಳಕಾರಿ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಬಹುದಾದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಎಡರುತೊಡರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಎಳೆಯ ಪೀಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಆತಂಕದ ಸಂಗತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವೈಫಲ್ಯವೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸೊರಗಲು ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬಿಗಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನದ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ.

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರಕ್ಕೂ ಕಳಂಕ ಮೆತ್ತಿದೆ. ಆಹ್ಲಾದಕರ ಹವೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನನಗರಿ ಈಗ 'ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳ ರಾಜಧಾನಿ' ಎಂಬ ಅಪಖ್ಯಾತಿಗೂ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಕಳೆದ ವಾರ ಬರೆ 24 ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಗರದ ವಿವಿಧೆಡೆ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾದ ಸುದ್ದಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಯುವ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೂ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದು ಚಿಂತನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ.

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಎಂಬುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ನಿವಾರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕು ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತರ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟ ಆಗಿದೆ. ಜೀವನಶೈಲಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪರಿಣಾಮವೋ ಎಂಬಂತೆ ಸರಕು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆದಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಶೈಲಿಯ ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. 'ನಾಳೆ' ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಆ ಗಳಿಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ' ಎಂಬಂತೆ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕು ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ. ಜೀವನ ವೆಚ್ಚ ವಿಪರೀತ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಬೆನ್ನಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯದ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಒತ್ತಡ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಸ್ಥಿರತೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧತೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗಲಾದರೂ ಯೋಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ, ರೋಗರುಜಿನ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಕಷ್ಟ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ತೊಂದರೆ, ವೈಫಲ್ಯಗಳು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಇದರ ತಡೆಗೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಅಥವಾ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಕುರಿತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅರಿವಿನ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ತುಂಬಲು ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಪ್ತ ಸಲಹಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ, ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವಂತಹ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ರೂಢಿಸಲು ಹೆತ್ತವರೂ ಮುಂದಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು.

■ ಎನ್.ಉದಯಕುಮಾರ್

ಈಶ್ವರ್